

Nagalm van een ziel, geland in de heerlijkheid

*O zaal'ge, uitgelezen schaar!
Die zwerft op aarde hier en daar,
En hijgt en zucht naar deze woning,
Waarin mijn ziel geniet een vreugd,
Die oog en oor en hart verheugt,
Door 't liefelijk aanschijn van mijn Koning.*

*Nu, nu vergeet ik al mijn smart,
Die mij zoo dikwijls heeft benard;
Mijn zwerven, zuchten, steenen, klagen,
't Is al vergeten, nu mijn geest,
Met Jezus steeds houdt bruiloftsfeest.*

*Ach! zoete troost na droeve dagen,
Hier zie ik 't lieflijk aangezicht
Mijns Konings, vol van 't zalig licht,
Met duizenden van seraphijnen,
Dien 't driemaal heilig, eeuwig Heer,
Uitroepen; Hem komt alle d' eer,
En Hem op Zijnen troon omheinen.*

*Hier krijgt mijn ziel het vol genot,
Der volle vreugd van mijnen God,
Mijn snoeren die zijn wel gevallen,
In d' allerhoogste erfenis.
Die eeuwig vol van vreugde is,
Ja, daar ik 't geniet in allen,
Op aard' genoot ik maar een deel,
Van dat ik smaak, nu in 't geheel,*

*Daar was ik zalig, maar door hopen,
Maar nu is hoop en liefde ten eind,
Nu alles is van mij bekend;
In d' hoodste trap, wie zou niet loopen?*

*Nu wordt mijn ziele openbaar,
Wat het toch te zeggen was,
Te leven in zijn God gestadig;
Nu leef ik in zonde hindernis,
In mijnen God, Die heerlijk is,
Zoo overvloedig en genadig.*

*De eer der zaal'ge heerlijkheid,
Werd hem gestadig toegezeid,
Van duizend' uitverkoren zielen,
Die 't eeuwig vrij-genade-lof,
De wonderbaarst' en rijksten stof,
Steeds uitende, al voor Hem knielen,
Hier hoor ik nu al zonder smart,
't Geen nooit in eenig mensenhart,
Is opgekomen op de aarde.*

*Nu hoor ik 't geen nooit menschentong,
Ooit sprak, of op het schoonste zong,
Hoe heerlijk zij zich 't zamen paarden.*

*Het allerwenschelijkst vermaak,
De vreugd, het goed, de grootste zaak,
Eer, rijkdom, weelde en wellusten,
Geniet ik in den hoogsten graad,
Met alles werd mijn ziel verzaad,
In God is 't al, daar 'k heel in ruste.
Het zalige lied halleluja,
't Halleluja, 't halleluja,*

*Dat duurt in alle eeuwigheden,
En met mijn God verzaad' te zijn,
Vergeet mijn leed, mijn smart en pijn,
Dit galm ik uit tot u beneden.*

*En daarom, arme Christenhart,
Al leeft gij nu in zooveel smart
Al moet gij steenen, zuchten, klagen,
Bij Jezus eeuwiglijk te zijn,
Vergeet na droeve, blijde dagen.*

*De hemel is 't die 't al verzoet,
Geeft suiker na het bitter roet,
De ziel vergeet dan al haar smarten,
O, allerwenschelijkste goed!
Uw ziel zal worden ook gevoed,*

*Met 't geen ik smaak, o vrome harten,
Ei, Christen-zielen, stap dan voort,
Gij zijt haast daar gij eeuwig hoort,
God zal uw tranen eens afdrogen,
Die gij beneden op de aard'
Gestort hebt, toen gij zuchtend' waart,
Uit beide uw geheiligd' oogen.*

Johannes Bunyan, uit 'De Christenreize naar de eeuwigheid'